

230

3 № 36
ДЕНИСОВКА

Зебра Гриви

МЕЖДУНАРОДНАЯ КРАСНАЯ КНИГА

N143

Куда Київ
бульвар Ткачова 52
кв 38

Кому Михайлу Володимиру
Антоновичу

Индекс предприятия связи и адрес отправителя
215542

Полтавська об
Сумський р
Денисовка
Бондаренко ст. 3.

792054

Пишите индекс предприятия связи места назначения

Добрий день Моловий товаришу
прошу пробаєння що тину такого міста
до вас, про гірке життя 1933 р
Я з 1926 був на війні 1941-45р зараз інвалід
дєр війни але і досі нездуб того
життя яке прийшлося пережити,
жити ми на хуторі у 1929р
організували у селі колгосп, батько
зразу записався і перевезли усе в колгосп,
люди які записалися тогочас здавали
у кого що було, коні, воли корови,
і поголося нове життя, свої хоти небуло
то переселили нас з хоти в хату,
були буряки, які ходили із інтимом
по хотях і забирали у людей у кого
був пліб, бо плати були великі
накладли у 1932р сіяли буряки в
колгоспі і здавали у плат, в осени
після уборки, ми пішли з малою
туди і коздрями у порубники
квостників із буряків до внасе пліба
моїже небуло, то голова забрав у нас
і опитрадував, щоб некрали, сказав

а прийшла весна 1933 р зовсім нічого
було їсти, їм мистя із лати, казали
із під кукурузи товкли, із берестка мистя
кошки, із окоци цвіт, ноги пухли, мерли
на ходу, у селі був галозин, велика цегляна
будівля і в ній було багато хліба,
ноги мерли кружати, як мистя було, а
хліба нікому мидати і грами, за селом
було посіяно, жито, пшениця і нагаю
малюватися, то хто туди дійшов то
назад верталоя мало, усі там
умирали, до сими мидуло вернутися
годоу, були у селі дітхля, дітхей
туди драли до 8 р, недалеко було
кладовище до ховомі мертвих,
було там 2 ями 3-4-їз г. м одна
була повна, хто в тім був укладомі
як скот, через дідкий час і ту
заповнили, це я бачив сам, у
камені була стогова, давали їсти
хто ходив на роботу хто дінде
туди, але багато померло, до вше
у людей мидуло сими ходити

урожаї були хороші, але мати
були великі, і мадям давали грами
на трудові, але мадям трощи
очима, тож, налов наклади
такоі що нічим платити усього
німожна увітні як було трудо
жити, до і там, і до і, а потім
пришла війна, але голодовка
страшніша од війни, потім
пришов 194хр тож голодовка,
у кого була яка одежа, шитки
пачотіно іздили по селах за 20 км
возиками, ліняли за буряки,
моху, ізнову налов, позика,
то були важкі роки життя, і дучи
з нас годану на дорозі здири касами
кукурзу, буряки, то ісе судили по 8-9 р
за невироблені трудові то і думи
по 25р і отірали на солонки, і
і нікто не мог додумати що все
родилося проти народу, через
«керманга» як до голодовки так
і ніг час не і а також ніг війни

пропало. Сьогодні люди невизначені
але скільки народ тернів таку
маруцу над собою, скільки вистрашав
але вбив у перемозу, справедливість
зараз життя нормалізувалося
життя стало краще, люди діють
пенсію у магазині єть товари
хоч бюрократія ще існує, яким
недоброді перестройка, а менше
хто і незрозуміє яка вона перестройка
хоч я і був малим тоді, але запам'ятав
яке тоді було життя, хто не пережив
його той може не повірити, що
также було і так жили люди,
де не очнь замивали у неї
при стільки його політичків
прошу пробаження за такого
мета всего не можна описати
з повагою до вас Богдаришко
Доподобеня

Голтавська об
Оршанський р
Демисовка

315542
X-2-89p

Богдаришко Станіслав Вал